

Cambres pròpies | Eva Armisen & Eva Piquer | Actualitzat el 05/04/2016 a les 20:21

Ja no són hores

Penses tot el que faries amb ell si mai l'atrapessis

Il·lustració: **Eva Armisén**

El busques pels racons més amagats del calendari. El desitges com no has desitjat mai cap home. Penses tot el que faries amb ell si mai l'atrapessis. Penses -però no goses dir- que mataries per tenir-lo, per assaborir-lo segon a segon.

I fracasses. No el trobes ni per error. Un dimarts et sembla que sí, que abans que s'acabi el dia l'encalçaràs, que en trauràs tant suc com de mil taronges, que el faràs servir per llegir i per endreçar els llibres i per pintar-te les ungles i per dormir, sobretot per dormir.

Però al final, no. Mires el rellotge i qui sap on para. L'anhelat temps-per-a-tu-mateixa s'ha escapolit com una sargantana. Se n'ha anat sense deixar cap pista. Ja no són hores de llegir ni d'endreçar els llibres i, si et descuides, sonarà el despertador i encara no t'hauràs posat el pijama.

Les ungles no te les has pintat mai de la vida.
Eva Piquer